

קמ:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

עין משפט
נר מצוה

ז' א מ"י פ"ג מהלכות
שש"ע הל' י' ט"ו
י"ד ס"י ג' ט"ו פ"ג
י"ב ב מ"י ט"ו הל' י' ד'
ו"י כ"מ ט"ו ט"ו ט"ו
ט"ו פ"ג
י"ב ג מ"י ט"ו הל' י'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
כ' ד מ"י ט"ו הל' י'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
כ"א ה מ"י ט"ו הל' י'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
י"א:
כ"ב ו מ"י ט"ו הל' י'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
כ"ג ז מ"י ט"ו הל' ט'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
כ"ד ח מ"י ט"ו הל' ט'
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו

שיטה מקובצת
[6] ומתניתין ליכא
לאחריו עלה דרב:

מסורת הש"ס

(6) ומשפחה פ"י ה"ג
ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו
(7) ומלמלה לעיל כ"ג.
ז' י' ט"ו ט"ו

תורה אור השלם

1. ק"א דג' ולא ילך
עשה עשר ולא משפט
בחי' ימיו יעקבו
ובאחי'ו יתה' נבל'
ירמיהו י"ז י"א
2. שמה קנה שפח
והמלט בקעה ודגרה
בצלה אן שם נקבטו
דיות אשה רעותה
ישעיהו לו טו
3. כי יקרא קן צפור
לפניו בדרך בבל ע"ז א'
על הארץ אפרוחים או
ביצים והוא רבצת על
האפרוחים או על
הביצים לא תקח האם
על הקנים: דברים כ"ב

הגהות הב"ח

(6) נ"י להדיקן כמו דר'
אליעזר קמ"ל ואלמר ר'
אלמור תל"ת וי"ב ס"א
איכא דאמרי אמר
ר"א: (6) י"י ד"ה אפי'
ו"י מפרש לה בנבועת
קן הל':

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] נ"י הו"ש י"ד לן
ושמט מיטע סימון: י"ג
ט"י ט"ן י"ד י"ג י"ג
ט"ק ט"ו ועד לנע"ד
ד"ל נבננת דכ"ר פד
שנספק רובו ומה לחמ'
בעל האנפיה מין הל'ו
שביק להו מערפו ו"י
ר"ל שסוף ע"י האב'
תמנעט והולך עד שספק
רובו מלע"ד: [ב] י"ט
ד"ה ונקטת דגרה ו"י
דגירה מעלל: כ"ח ספ"ד
וה"מ: ו"י האב' אכל בקורא
נקטת ו"י ומתגו כ"ד
כ"ח ספ"ד ו"י ונקורא האב'
אכל ו"י ונקורא האב'
ו"י מ"ל:

א"כ. דלמן נמי מקשה להו ומתקן לך'י ולא לכלבין ממשע האם כמו
האפרוחים אס טמאה נמי מהתם אימעיט: והפניא אס אפרוחים
טרפה חייב לשלח. קס"ד דה"ק אמן של אפרוחים שהן טרפות והאם
כשרה חייב לשלח ולא דרשין תקח לך ולא לכלבין: מיעוט סימנים.

של אפרוחין תחת האם: מהו. לחייבו
בשלוח האם כיון שצדו לגמור את
השמיטה תקח לך קרינא ציה וחיבי
לשלח או דילמא השמא מיהת כל זמן
שלא נגמר בהם סימנים פטור מלשלח
ויעול את האם ציהת ואח"כ גומר
שמיטה: מטלים. פרוסה על הביצים
והאם רובצת עליה מי היא חליצה דלא
ליצעי שלוח דלא קרינא ציה רובצת או
לא: כנפים. נושא מלושה: ביצים
מוזרוס. שאין אפרוח נא מתן
כדלמרי' נמתגי' דלא מיחיבי בשלוח:
מהו שיהו. אס תמלא לומר ביצים
מחורות חולצין צ' סדרי ביצים בני
קיימא זה ע"ג זה מהו אס נתכוין
ליטול המתמנים מי הוא חולצים
חליצה ופטור מלשלח או לא: וזכר לאו
בר שלוח הוא כדלמרינן לקמן אכל
זכר דברי הכל פטור דהא אס כתיב
ובקורא הוא דמחיבי ר' אליעזר משום
דכתיב ציה דגירה כדלקמן: תפול.
עוף טהור ודומה לוונה: דלמא. הא
דמי טהור וטהור חייב בקורא נקבה
דמנהגו כקן ומדור בקורא נקבה אפי'
אין הביצים שלה כדלקמן דהואיל
ודרכה הוא לגדלן והאם רובצת קרינא
ציה ו"י רובצת על צלת עוף טמא
פטור דכתיב תקח לך ולא לכלבין אכל
עוף אשר נטלה דעתו ואינה בשלוח:
ובקטע דוגרה. מה התם דגירה מעליא
דכתיבו משתעי קרא אף הכא דגירה
מעליא [א] אכל הקורא נקבה אפילו
אין הביצים שלה חייב לשלח דהאם
קרינא ציה הואיל ומנהגו כקן אכל
זכר דלמלא דברי הכל פטור והאם
רובצת כתיב ולא האב רובץ ובקורא
הוא דמחיבי ר' אליעזר משום דכתיב
ציה דגירה לא שגא זכר ו"י נקבה:
כקן דרצנן. דלפילו בקורא פטרי אז
לאו דנקבה היא אע"ג דכתיב ציה
דגירה אס בעינן ולא זכר: מתני'
מפריחים. גדולים: ג' היסא יושבס
בין שני רובדי אילן. והביצים תחתיה
אכל הענפים סומכים ומגביהים אותה
באיר: כל. שאילו ידמה זה מזה משמט
האם ומפול עליהן חייב ואס נופלת
לדדין פטור: צינפן. צילה מלא
וביצה מלאן: אפילו כניסה נוגעת
י' כסן פטור. ולקמן מפרש לה
(2) מן הלד: מה צינפן אפילו נגעה
בהן. ואשמועינן פטור דעל בעינן: אף
על צינפן. דקתני חייב דנגעה בהו
ומתני' ליכא לאומיבי אלאדרב דבעי
נוגעים משום דמתניתין במעופפת
הא צין שני רובדי אילן רובצת

אם כן צפור למעוטי עוף טמא ל"ל והתניא
אם אפרוחין טרפה חייב בשילוח אמר אביי
הבי קאמר אפרוח שאמן טרפה חייב בשילוח
בעי רב הושעיא א' הושיט ידו לקן ושחט
מיעוט סימנים מהו מי אמרינן כיון דאילו
שביק להו מטרפי בעינן לך ולא לכלבין
או דלמא כיון דכידו למגמר שחיטה תקח
לך קרינא ציה וחייב בשילוח תיקו בעי ר'
ירמיה משלוח מהו שתחויין כנפים מהו
שיחוצו ביצים מחורות מהו שני סדרי ביצים
זו על גב זו מהו זכר על גבי ביצים ונקבה
על גבי זכר מהו יתיקו בעי ר' זירא ונה על
ביצי תסיל מהו תסיל על ביצי ונה מהו
אמר אביי ת"ש עוף טמא רובץ על ביצי עוף
טהור וטהור רובץ על ביצי עוף טמא פטור
משילוח וההו רובץ חייב בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב
וחכמים פוטרין: אמר רבי אבהו מאי מעמא דרבי אליעזר אתיא דגירה
דגירה כתיב הכא יקורא דג' ולא ילך וכתיב התם ובקעה ודגרה בצלה
אמר ר"א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא
קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר
להודיעך כחו דרבי אליעזר קמשמע לן (6) ואמר רבי אליעזר מחלוקת בקורא
זכר אבל דגירה דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר מהו דתימא
רבי אליעזר אפי' זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר להודיעך כחו
דרבנן קמ"ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר"א מחייב וחכמים
פוטרין: מתני' היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח
אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה
אחת חייב לשלח שנאמר קן מכל מקום יהיו שם אפרוחים מפריחים או
ביצים מחורות פטור מלשלח שנאמר והאם רובצת על האפרוחים או על
הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מחורות ומה
רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי' כנפיה נוגעות בקן ת"ל רובצת מאי
תלמודא מילא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב היתה יושבת בין
שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו
פטור (6) מיתוכי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה
מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן
מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על
גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה
עלייהו והיינו רובדי אילן ה"נ מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור
ארתני היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי
אילן וכ"ש מעופפת מעופפת איצטרך ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר' ירמיה כי
קתני מתניתא בנוגע מן הצד איכא דאמרי לימא מסייע ליה היתה יושבת
ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי' כנפיה
נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא
נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן
דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן
פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
ליתני

קרינא ציה: מה צינפן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו.
אינה נגיעה דעל בעינן אפילו הכי קתני חייב הואיל ועליהן רובצת: ליתני רובדי אילן. ואע"ג
מעופפת דאינה רובצת: מן הלד. שנוגעת בצדיהן ולא על גביהן: אף על גביהן דלא נגעה עלייהו.
יושבת חייב דרובצת קרינא ציה: מה צינפן דנגעה בהו. דאי לא נגעה לא איצטרך לאשמועינן: אף על גביהן דנגעה בהו. מלמעלה:
ליתני